

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1522010065
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1522010065.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Márie Šimkovej v trestnej veci obžalovaného D. C. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 3T/6/2022 zo dňa 15.03.2022 na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.05.2022 jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

D. C., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom L. 8, Q.,

u k l a d á

podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), písm. k), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 3T/6/2022 zo dňa 15.03.2022 bol obžalovaný D. C. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- že dňa 14.05.2021 v čase asi o 20.20 hod. od Kontajnerového podniku na Bosákovej ul. v Bratislave - Petržalke až na ulicu Lužnú, Bratislava Petržalka, kráčal, neskôr bežal za poškodeným F. L., pričom počas toho hovoril neznámej osobe „musíš mu najebať a zložiť ho, musíš nájsť tiché miesto, kde nie je vidieť a musíš zasiahnuť dôležité životné orgány“, na čo poškodený reagoval tak, že sa začal otáčať smerom k nemu, videl ten jeho, nikoho iného pri ňom nevidel, nato zrýchlil krok, okolo poškodeného bolo veľa ľudí, ale aj tak stále počul, že idú za ním, ale videl ten obvineného, tú druhú osobu tam nevidel, pri podniku J., ktorý sa nachádza oproti bytovému domu Q. č. 7, sa poškodený otočil a videl obvineného, ktorý stál X-X metre od neho a nepričetine sa na neho pozeral, pričom v ruke držal nôž, ktorý mal pri páse a čepeľ smerovala doprava, poškodený sa zľakol a začal utekať cez cestu k Bosákovej ul., nato už počul ako na neho obvinený kričí: „stoj ty buzerant, zabijem ťa“, na druhej strane sa poškodený šmykol na tráve

a na zem mu spadla taška s teniskami a voňavkou, nato sa postavil, tenisky aj voňavku nechal na tráve, lebo si ešte aj vyvrtol koleno a utekal smerom k potravínám Malina na Bosákovej ul., počas toho, ako utekal kričal: „zavolajte políciu“, poškodený chcel vojsť do potravín, ale tam ho predavačka nevpustila, povedala, že už volali políciu, poškodený behal okolo áut a ľudia sa mu vyhýbali, ďalej utekal smerom k C. č. XX, kde býva, pričom čím bol bližšie k svojmu domu, tak ten krík obvineného slabol, nakoľko nemal pri sebe kľúč od dverí do bytového domu na C. č. XX, tak dvere vykopol a vyšiel výťahom domov na 6. poschodie, pričom aj so svojou mamou vyšiel na balkón, ktorý smeruje na parkovisko a počul ako obvinený kričí: „ja si ťa nájdem ty buzeran!“, ale obvineného aj z dôvodu, že bola tma poškodený nevidel, poškodený F. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. č. XX Q. - Petržalka sa pri tomto konaní obvineného bál o svoj život a zdravie.

Za to mu bol podľa § 360 ods. 2, § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pre výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. b), § 74 ods. 1 Trestného zákona mu bolo uložené ochranné ambulantné protialkoholické liečenie. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa odkázal poškodeného F. L. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote dňa 22.03.2022 odvolanie smerujúce proti výroku o treste, a proti konaniu, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Obžalovaný odôvodnil odvolanie prostredníctvom obhajcu podaniami doručenými súdu prvého stupňa dňa 01.04.2022 a dňa 11.04.2022. Obžalovaný považuje uložený trest za neprimerane prísny, pretože súd nesprávne aplikoval pritažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný nebol v minulosti odsúdený za trestný čin toho istého druhu. Zákon výslovne uvádza, že sú pri hodnotení pritažujúcich okolností môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. U obžalovaného teda nedochádza k prevahe počtu pritažujúcich okolností. K poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona pristúpila aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a dobrovoľne nahradil škodu poškodenému, o čom doložil doklad. Splnenie podmienky dobrovoľnosti náhrady škody podporuje najmä skutočnosť, že obžalovaný uhradil poškodenému sumu 49,80 €, teda sumu predstavujúcu výšku uplatnenej škody poškodeným v tomto konaní, a to formou poštovej poukážky na adresu trvalého pobytu poškodeného uvedeného vo výroku rozsudku. Obhajoba má zato, že súd by mal pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať na existenciu dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. k) a písm. l) Trestného zákona. Obhajoba tiež poukázala na to, že matka obžalovaného je onkologicky chorá a má aj iné diagnózy, ktoré ju zásadným spôsobom obmedzujú v bežnom živote. Pred začatím trestného stíhania obžalovaný poskytoval matke starostlivosť, na ktorú je aj v súčasnosti odkázaná. Na základe týchto skutočností obhajoba navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vrátil veci súdu prvého stupňa, alternatívne aby uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody a alternatívne aby uložil obžalovanému miernejší trest.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Odvolací súd nezistil žiadne také vady napadnutého rozsudku alebo predchádzajúceho konania, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí, a preto nariadil verejné zasadnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu osa obhajca pridržiaval písomných dôvodov odvolania, zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie zamietnuť a obžalovaný žiadal o uloženie miernejšieho trestu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne uvádza, že odvolanie podané obžalovaným je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru,

že odvolanie obžalovaného je dôvodné, pretože po vyhlásení napadnutého rozsudku nastala zmena rozhodujúcich skutočností pre výrok o treste.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V podal dňa 11.02.2022 obžalobu na D. Lešinského pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.03.2022 obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal. Vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Súd prvého stupňa na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaných trestných činov na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemohol byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný má 10 záznamov, a to pre drogovú a majetkovú trestnú činnosť, a tiež pre trestnú činnosť proti poriadku vo veciach verejných. Naposledy bol odsúdený cudzozemským súdom dňa 25.02.2021 pre krádež. Obžalovaný 4x vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď ukladal obžalovanému úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona za spáchanie viacerých trestných činov v jednočinnom súbehu, a správne ukladal trest podľa najprísnejšej trestnej sadzby určenej pre zbiehajúce sa trestné činy, teda podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, ktorého trestná sadzba je 6 mesiacov až 3 roky.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa nepochybil pri určovaní povahy a počtu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona. Dostatočne prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Aj odvolací súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa k trestnému činu priznal a jeho spáchanie oľutoval, ale navyše aj podľa § 36 písm. k) Trestného zákona spočívajúcu v tom, že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu. Táto okolnosť však vyšla najavo až v odvolacom konaní, a bola dôvodom korekcie napadnutého rozsudku. Aj príťažujúce okolnosti zistil súd prvého stupňa správne. Obžalovaný spáchal viac trestných činov, čím je daná príťažujúca okolnosť podľa §

37 písm. h) Trestného zákona, a bol za trestný čin už odsúdený, čo zodpovedá ustanoveniu § 37 písm. m) Trestného zákona. Odvolací súd nezistil žiadnu takú povahu predchádzajúcich odsúdení, pre ktoré by sa na ne nemalo prihliadať. Predchádzajúce odsúdenie za trestný čin je významnou skutočnosťou z hľadiska hodnotenia možnosti nápravy páchatel'a a jeho osobnostnej výbavy či spôsobu života. Obžalovaný v minulosti spáchal viaceré úmyselné trestné činy rôzneho druhu, z čoho treba vyvodit' menej priaznivé možnosti nápravy z hľadiska schopnosti vedenia riadneho života obžalovaným, pričom najmä odsúdenia pre drogovú trestnú činnosť, prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky či pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia poukazujú na to, že páchanie trestnej činnosti je uňho spôsobom života, a nie excesom. Preto odvolací súd nepovažoval túto odvolaciu námietku za opodstatnenú.

Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je teda 2:2, čo je iná situácia v porovnaní so stavom v konaní pred súdom prvého stupňa. Odvolací súd teda neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona o zvýšení spodnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, ale ukladal trest v trestnej sadzbe 6 mesiacov až 3 roky.

Odvolací súd si osvojil úvahy súdu prvého stupňa vedúce k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému je determinované predovšetkým menej priaznivými možnosťami jeho nápravy, keď ani opakovaný výkon trestov odňatia slobody nevedol k náprave, navyše sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia cudzozemským súdom. uvedené v spojení s osobou obžalovaného vylučuje uloženie iného druhu trestu, než trestu nepodmienečného. Ďalším dôvodom pre uloženie nepodmienečného trestu sú okolnosti spáchania trestných činov a následok, kedy pod vplyvom alkoholu obžalovaný spôsobil psychickú ujmu v podobe veľmi nepríjemnej a protrahovanej situácie pre poškodeného, ktorý ako náhodný okoloidúci musel pred obžalovaným zo strachu utekať určitú dlhšiu dobu a ukryť sa po odmietnutí pomoci v potravinách až vo svojom obydli.

Odvolací súd pri úvahách o výmere trestu dospel k záveru, že pri vyššie uvedených poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach, okolnostiach prípadu a osobe obžalovaného možno účel trestu deklarovaný v citovanom zákonom ustanovení dosiahnuť uložením trestu v spodnej polovici trestnej sadzby, avšak nie pri jeho samej spodnej hranici, čomu zodpovedá úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Takáto výmera trestu zohľadňuje nielen pohnútku páchatel'a v zmysle ovplyvnenia návykovou látkou, čo je okolnosť determinujúca spáchanie trestných činov obžalovaným, ale aj jeho kritický náhľad na svoje konanie v zmysle vyhlásenia viny a dobrovoľnej náhrady majetkovej škody poškodenému.

Zákonom zodpovedal výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, pretože obžalovaný bol pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti naposledy vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin v posledných 10 rokoch, a preto ho odvolací súd prevzal do svojho rozhodnutia.

Výroky o ochrannom opatrení a o náhrade škody neboli obsahom odvolacích námietok, preto ich odvolací preskúmal len zo všeobecného hľadiska, pričom nezistil existenciu dovolacích dôvodov vo vzťahu k nim. Tieto výroky napadnutého rozsudku ostávajú po rozhodnutí odvolacieho súdu nedotknuté a v platnosti.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.